

TRIBUNAL
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINTA CIVILA
Sedinta publica din 25.05.2006

Pe rol fiind pronuntarea asupra actiunii formulata de reclamanta SC X SRL in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice avand ca obiect contencios fiscal.

Se constata ca toate sustinerile si concluziile partilor au fost consemnate in incheierea sedintei publice din data de 18 mai 2006, cand s-a dezbatut cauza, incheiere care face parte integranta din hotarare. Pronuntarea solutiei a fost amanata pentru termenul de azi, cand instanta in urma deliberarii a pronuntat urmatoarea sentinta.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de fata

Prin actiunea inregistrata sub numarul de mai sus, reclamanta SC X SRL a solicitat in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice, anularea deciziei din data de 01.03.2006 (pct.2) a Directiei Generale a Finantelor Publice, exonerarea de la plata sumei de () lei precum si suspendarea executarii deciziei atacate.

Ulterior, inasa, asa cum s-a retinut in incheierea sedintei din data de 18.05.2006, reclamanta nu si-a mai sustinut cererea privind suspendarea executarii deciziei.

In motivarea actiunii, arata ca decizia este nelegala, in conditiile in care s-a retinut ca aprovizionarea cu material lemnos este reala, ca avizele de insotire a marfii sunt emise de furnizori reali, dar deoarece in zece cazuri facturile nu poarta mentiunea "material lemnos" pentru acestea nu poate beneficia de deducerea taxei pe valoarea adaugata, apreciindu-le ca nevalabile.

Mai arata ca, furnizorii, in momentul furnizarii marfii catre SC X SRL au colectat si varsat la bugetul statului atat taxa pe valoarea adaugata pentru materialul lemnos furnizat cat si celelalte taxe aferente,

astfel ca nu intelege de ce beneficiarul marfii sa fie frustrat de deducerea taxei pe valoarea adaugata, platita de furnizori in baza acelorasi facturi.

Apreciaza ca nu s-a adus nici o paguba bugetului de stat, ci dimpotriva prin obligarea sa la plata sumei de () lei se produce o imbogatire fara justa cauza a statului, ceea ce este inadmisibil.

Parata, a solicitat respingerea actiunii si mentinerea in totalitate a deciziei atacate.

In esenta, se arata ca, reclamanta a fost sanctionata deoarece in zece cazuri, facturile folosite nu corespund dispozitiilor legale, stabilite prin Hotararea Guvernului nr.427/2004, reclamanta avand obligatia ca din data de 14.10.2004 sa inregistreze in contabilitate doar facturi inscriptionate cu sintagma "material lemnos", deci nu se contesta realitatea aprovizionarii cu material lemnos a reclamantei ci faptul ca din cele 16 facturi emise de furnizori, 10 facturi nu corespund cerintelor legii.

In probatiune s-au depus acte, documente.

Analizand actele si lucrarile dosarului Tribunalul retine urmatoarele:

Asa cum se retine in raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 06.12.2005, reclamanta SC X SRL a inregistrat in evidenta contabila, in perioada octombrie - decembrie 2004, un numar de 16 facturi fiscale, reprezentand achizitii de materiale lemnoase, in valoare totala de () din care taxa pe valoarea adaugata in suma de ().

S-a apreciat ca reclamanta a dedus nejustificat taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturi fiscale care nu sunt legal aprobate, nefiind inscriptionate cu sintagma " material lemnos" asa cum cere Hotararea Guvernului nr.427/2004.

Impotriva constatarilor organului de control reclamanta a formulat contestatie la Directia Generala a Finantelor Publice care prin decizia din data de 01.03.2006, admite in parte contestatia, stabilind ca aceasta are ca obligatie de plata, din totalul de () lei, suma de () lei.

Pentru a ajunge la aceasta solutie s-a retinut ca, din cele 16 facturi fiscale reprezentand achizitii de materiale lemnoase, inregistrate in evidenta contabila de catre reclamanta in perioada octombrie - decembrie 2004 si care nu sunt inscriptionate cu sintagma " materiale lemnoase" sunt valabile doar cele emise pana in data de 14.10.2004 inclusiv, respectiv din 16 facturi, 10 au fost emise dupa aceasta data.

Cele 10 facturi s-a apreciat ca nu pot fi luate in considerare pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata, deoarece Hotararea Guvernului nr.427/2004, care a intrat in vigoare la data de 16.07.2004, stabileste ca, formularele de documente de provenienta si insotire a materialelor lemnoase, aflate in uz, raman valabile pana la data de 14.10.2004, dupa

aceasta data fiind obligatorie folosirea de facturi cu inscripționarea "material lemnos", ceea ce nu s-a respectat în cazul facturilor în discuție.

Astfel, suma datorată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată a fost determinată în considerarea faptului că reclamanta a înregistrat în contabilitate facturi provenind de la societăți de la care s-a aprovizionat cu material lemnos, în 10 cazuri, după data de 14.10.2004 fiind utilizate facturi cu regim special care nu respectă forma prevăzută de lege și Hotărârea Guvernului nr.427/2004 astfel că pentru acestea nu putea deduce taxă pe valoarea adăugată, în valoare de () lei.

În speta, potrivit atât a actelor depuse cât și a susținerilor părților, nu se constată realitatea operațiunilor efectuate și veridicitatea acestora, ci, doar faptul că în 10 cazuri facturile fiscale emise de furnizori, beneficiarului, respectiv reclamantei, nu răspund cerințelor Hotărârii Guvernului nr.427/2004, respectiv nu au inscripționate sintagma "material lemnos", motiv pentru care s-a apreciat că în mod greșit reclamanta și-a dedus taxă pe valoarea adăugată, în baza acestor facturi, și deci datorează bugetului de stat suma de () reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Această concluzie este însă greșită, întrucât dispozițiile legale, Legea contabilității nr.82/1991 și Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevăd condițiile pe care trebuie să le îndeplinească facturile fiscale pentru a fi considerate documente justificative în baza cărora se apreciază deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, de regulă documentele justificative conțin anumite elemente indicate enunțiativ iar facturile fiscale cu regim special cuprind mai multe rubrici referitoare la furnizor, cumpărător, cantitatea, valoarea expediției precum și data acesteia.

Dar, toate elementele mai sus menționate au scopul de a atesta, sub semnătura persoanelor care au întocmit, avizat și aprobat, după caz, documentele, că operațiunea a fost efectuată.

Or, ceea ce impută organului financiar în cele 10 din totalul facturilor fiscale examinate cu ocazia controlului la sediul reclamantei este lipsit de relevanță în ceea ce privește realitatea operațiunilor. Astfel, faptul că furnizorii săi au utilizat facturi fiscale care nu aveau inscripționată sintagma "material lemnos", nu este de natură să afecteze realitatea operațiunilor pe care respectivele facturi le consemnează. De reținut însă, este faptul că avizele de expediție care au însoțit marfa au inscripționate sintagma "material lemnos".

Nu i se poate imputa reclamantului faptul că furnizorii săi, au emis facturi, pentru toată marfa avizată, în condițiile legii, fără a avea această inscripționare, reprezentantul societății reclamante neavând obligația de a cere furnizorilor acte doveditoare privind sursa de aprovizionare cu formulare tipizate.

Asa fiind, se constata ca actiunea formulata de reclamanta SC X SRL este legala si temeinica, motiv pentru care urmeaza a fi admisa potrivit dispozitivului.

Art.274 Cod procedura civila stabileste principiul ca partea care pierde procesul este obligata la cererea partii castigatoare sa suporte cheltuieli de judecata, astfel ca parata urmeaza a fi obligata sa plateasca reclamantei cheltuieli de judecata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

Admite actiunea precizata formulata de reclamanta SC X SRL in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice si in consecinta:

Anuleaza punctul 2 din decizia din data de 01.03.2006 emisa de parata si exonereaza reclamanta de la plata sumei de () lei.

Obliga pe parata sa plateasca reclamantei cheltuieli de judecata.

Cu recurs in termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi 25.05.2006.